

Αριθμός απόφασης 3175/2017
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από και από τη Γραμματέα
Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 25 Μαΐου 2017,
για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ:, που εκπροσωπήθηκε από τον
πληρεξούσιο δικηγόρο της

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ:, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον
πληρεξούσιο δικηγόρο του Κυριάκο Ροζάκη....

.....

Την απόφαση αυτή προσέβαλε η ενάγουσα με την από 27-5-2016 έφεσή
της (αρ. εκθ. καταθ. 1698/2016) προς το Δικαστήριο τούτο, η συζήτηση της
οποίας προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 12ης -1-2017 και μετά από
αναβολή για την ως άνω αναφερόμενη δικάσιμο.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και
συζητήθηκε.

.....

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 518 παρ. 2 του ΚΠολΔ., όπως ισχύει
μετά την τροποποίησή του με το ν. 4335/2015 και ισχύει, σύμφωνα με την
παράγραφο 2 του 9^{ου} άρθρου του ως άνω νόμου, για τα κατατιθέμενα από
την 1-1-2016 ένδικα μέσα, «Αν δεν επιδοθεί η απόφαση, η προθεσμία της
έφεσης είναι δύο έτη, που αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που
περατώνει τη δίκη». Η ανωτέρω ρύθμιση, ενόψει της ως άνω ρητής
προβλέψεώς της για το καταλαμβανόμενο από αυτή ένδικο μέσο της εφέσεως,
είναι ειδική, σε σχέση με τη γενική ρύθμιση της παρ. 1 του άρθρου 24
ΕισΝΚΠολΔ. Έτσι, η καταχρηστική προθεσμία για την άσκηση εφέσεως, ακόμη
και αν η απόφαση εκδόθηκε πριν την 1-1-2016, δηλαδή σε χρονικό σημείο
που η ως άνω προθεσμία ήταν τριετής, καταλαμβάνει όλες τις υποθέσεις, οι
εφέσεις επί των οποίων ασκήθηκαν από τη 1-1-2016 και εφεξής, ακόμη,

δηλαδή, και αν κατά το χρόνο άσκησής τους η τριετία δεν είχε συμπληρωθεί. Σημειώνεται, πάντως, ότι και από την ίδια την παράγραφο 2 του ως άνω άρθρου 24 ΕισΝΚΠολΔ, προβλέπεται ότι η διάταξη, μεταξύ άλλων, του άρθρου 518 παρ. 2 ΚΠολΔ, εφαρμόζεται και στις αποφάσεις που εκδόθηκαν πριν την εισαγωγή του (εδ.α). Τα οριζόμενα στο αμέσως επόμενο, ασαφές εδάφιο β, ότι «οι προθεσμίες που καθορίζονται από τις διατάξεις αυτές αρχίζουν από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου», κρίνεται πως έχει το νόημα, όχι της ενάρξεως της προθεσμίας έκτοτε, με τη μετάθεση, δηλαδή, του εναρκτηρίου χρονικού σημείου της στο χρόνο αυτό (ήδη 1-1-2016, κάτι που θα οδηγούσε σε υπερβολική επέκταση αυτής, αλλά και αντίφαση με το αμέσως προηγούμενο εδάφιο), αλλά της ενάρξεως ισχύος των οριζομένων στο νόμο αυτό σε σχέση με τη διάρκεια της προθεσμίας (κάτι που θα ήταν σαφέστερο εάν στη διάταξη διευκρινιζόταν «αρχίζουν να ισχύουν»). Τέλος, λεκτέον ότι η προαναφερθείσα ρύθμιση του ν. 4335/2015, ενόψει του χρόνου δημοσιεύσεώς του (23-7-2015), παρείχε ικανό χρονικό διάστημα (άνω του πενταμήνου μέχρι την 31-12-2015) στην ενδιαφερόμενη διάδικο και τον δικαστικό πληρεξούσιό της, μέχρι την έναρξη ισχύος της, να πληροφορηθεί το περιεχόμενό της και να ασκήσει εμπρόθεσμα την έφεσή της.

Στην προκείμενη περίπτωση, από την επισκόπηση α) της προσβαλλομένης αποφάσεως και β) του δικογράφου της κρινόμενης εφέσεως, προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη, υπ' αριθμ. 580/2013 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δημοσιεύτηκε την 27-5-2013, η δε έφεση ασκήθηκε, με κατάθεση του δικογράφου της στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου Αθηνών, την 27-5-2016, ήτοι κατά την τελευταία ημέρα της τριετίας από της δημοσιεύσεώς της. Σύμφωνα, όμως, με όσα διαλαμβάνονται στην αμέσως προηγούμενη παράγραφο, εφόσον η έφεση ασκήθηκε μετά την 1-1-2016, κατά χρόνο, δηλαδή, που η κατ' άρθρο 518 παρ.2 καταχρηστική προθεσμία για την άσκησή της ήταν διετής, είναι εκπρόθεσμη. Ως εκ τούτου, και εφόσον δεν σωρεύεται καν, με το δικόγραφο της έφεσης, αίτημα επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (ΚΠολΔ 152 επ.), η έφεση αυτή είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει την έφεση